

дѣвы Богородицы: и наѣчиѡа го на стѣа вѣра,
 и сказѡваѡа мѡ сички те (раѡоты), койго приво-
 датъ къ Покаянію гдѡ нашего Іисѡа Хрѣта, и сичко,
 што показѡва свѣта та на-сквѣрныте бѡгове іа-
 зыческый, и на вездѡшныте імѡ Іѡвли. Я Димі-
 тріа ѡ родителските си дѡмы, а найвече ѡ благо-
 даѣти Бѡжій, коѡ то дѣйствѡваше въ него, нача
 да познаѡа истина та, и вседѡшнѡ вѣрѡваше Бгѡ,
 и като се поклѡни стѣімѡ Ікѡнамѡ, цѣлѡва ги оѡ-
 сѣрднѡ. И родители те мѡ повиѡаѡа таїно сѡѣн-
 ника, и нѣкои ѡ знаѣмы те імѡ Хрїстіане, въ
 скрѣта та таѡ молитвеница крестїѡа сїна своего
 во імѡ отѡа, и сїна, и стѡгѡ дѡѡа. И отроко
 прїѡ свѡтѡе крещѣніе, и оѡчешесе законѡ Бѡжїю,
 и растѣше лѣты же и рѡзѡмомѡ, сѡ докродѣтелми
 като лѣствица ѡ сїлы въ сїлѡ градѡщи, и бла-
 годѡтъ Бѡжїѡ вѣше на него, просвѣщѡющѡа и вра-
 зѡмляѡщѡа млѡденѡа. И кога дойдѣ въ вѡзрастѡ
 совершѣнный, ѡидѡѡа родители те мѡ ѡ времен-
 на та жїзнь (сир. помїнаѡасе), и ѡстаѡиѡа по
 сеѡе си не сѡмѡ на імѣніе то, но и на доврїте си
 раѡоты наслѣдника свѡтаѡо Димїтрїѡ. И като чѡ
 Маѡїміѡнѡ (герѡдїй) цѡрь за престѡвлѣніе то вое-
 вѡды солѡнскаѡѡ, повиѡа при сеѡе си Оына ѣгѡ
 свѡтаѡо Димїтрїѡ, и като видѣ рѡзѡмѡтъ мѡ и
 юнѡство то, постаѡи го Янѡѡпѡтомѡ, и солѡнѡ
 мѡ врѡчї, говорѣше мѡ: соѡлѡди отѣчѣство то си,
 и ѡчистї го ѡ нечѣстїѡѡ те Хрѣтіѡни, оѡѡивѡй се-
 кїго, койго приѡывѡѡа імѡ то на распѡтаѡѡ. и
 свѡтїй Димїтрїѡ прїѡ ѡ цѡра чїнѡ, дойдѣ въ
 Солѡнѡ, и прїѡѡа го граждѡне те чѣстнѡ. И тѡѡ
 часѡ нача гѡснѡ предѡ сички те да испѡвѣда и да
 прослѡвлѡѡа імѡ то на гдѡ нашего Іисѡса Хрѣта,
 и да оѡчи сичките ѡвѡтѡѡ вѣра: и быдѣ на Со-
 лѡнѡни те дрѡгѡ пѡчѣлѡ Апѡстѡлѡ кѡ познѡнію
 истиннаѡо бѡга ги привѡдѡше, и вездѡжное много